

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

II. ÚS 456/2020-42

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 17. decembra 2020 v senáte zloženom z predsedu senátu Ľuboša Szigetiho (sudca spravodajca), zo sudkyne Jany Laššákovej a sudcu Petra Molnára prerokoval ústavnú sťažnosť [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpenej advokátskou kanceláriou LEGALSKILLS.SK, s. r. o., Legionárska 1/C, Bratislava, v mene ktorej koná advokátka JUDr. Magdaléna Kollárová, vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava IV v konaní vedenom pod sp. zn. 4 C 139/2016 a takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo [REDAKOVANÉ] na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava IV v konaní vedenom pod sp. zn. 4 C 139/2016 porušené boli.

2. Okresnému súdu Bratislava IV p r i k a z u j e , aby v konaní vedenom pod sp. zn. 4 C 139/2016 konal bez zbytočných prietáhov.

3. [REDACTED] priznáva finančné zadostučinenie v sume 1 000 € (slovom tisíc eur), ktoré jej je Okresný súd Bratislava IV povinný zaplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. [REDACTED] priznáva náhradu trov konania v sume 450,29 € (slovom štyristopäťdesiat eur a dvadsaťdeväť centov), ktorú je Okresný súd Bratislava IV povinný vyplatiť na účet advokátskej kancelárie LEGALSKILLS.SK, s. r. o., Legionárska 1/C, Bratislava, do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Vymedzenie napadnutých konaní a sťažnostná argumentácia

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 8. júla 2020 doručená ústavná sťažnosť [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED] [REDACTED] (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Bratislava IV (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 4 C 139/2016 (ďalej len „napadnuté konanie“).

2. Ústavný súd uznesením sp. zn. II. ÚS 456/2020 z 8. októbra 2020 prijal ústavnú sťažnosť na ďalšie konanie.

3. Z obsahu ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľka je stranou sporu v procesnom postavení žalovanej v napadnutom konaní, ktorého predmetom je určenie neplatnosti výpovede zmluvy o výkone správy bytového domu. Dňa 30. decembra 2016 bola okresnému súdu doručená žaloba podaná Stavebným bytovým družstvom Bratislava IV, [REDACTED], [REDACTED], proti viacerým žalovaným ako spoluvlastníkom bytového domu. Dňa 13. júla 2018 podal právny zástupca časti žalovaných

advokátska kancelária LEGALSKILLS.SK, s. r. o., Legionárska 1/C, Bratislava (ďalej aj „právny zástupca“), na okresnom súde vyjadrenie, v ktorom okrem iného uviedol, že na okresnom súde je vedené konanie pod sp. zn. 7 C 137/2016 medzi tými istými stranami sporu, a teda je predmetná určovacia žaloba podaná nedôvodne, pretože žalobca vzhľadom na uvedené nepreukázal ani nemôže preukázať naliehavý právny záujem, keďže vyriešenie otázky, ktorá je predmetom napadnutého konania, nebude znamenať úplné vyriešenie obsahu spornosti právneho vzťahu.

4. Vzhľadom na to, že od podania žaloby uplynuli už takmer dva roky, právny zástupca požiadal podaním z 23. novembra 2018 predsedu okresného súdu, aby dohliadol na to, aby v napadnutom konaní nedochádzalo k zbytočným priet'ahom. Keďže okresný súd vo veci ďalej riadne nekonal, právny zástupca si na 5. december 2018 dohodol nahliadnutie do súdneho spisu a z opatrnosti si priniesol aj originály plných mocí, aby boli aj takýmto spôsobom doložené do súdneho spisu v napadnutom konaní. Napriek tomu, že právny zástupca mal pri sebe originály plných mocí, spis mu v dohodnutom termíne nebol sprístupnený. Z uvedeného dôvodu podal do podateľne dokument „*žiadanka na vyhotovenie listín zo súdneho spisu*“, v ktorom uviedol, že mu spis nebol sprístupnený. Priamo v texte žiadanky je uvedené, že „*právny zástupca časti žalovaných advokátska kancelária LEGALSKILLS.SK, s.r.o. pripája do spisu 41 vyhotovení plných mocí s originálnymi podpisov*“. Rovnakým spôsobom bolo vybavené aj druhé dohodnuté nahliadanie do spisu vedeného pod sp. zn. 7 C 137/2016, no v tomto prípade už právny zástupca nedokladal do spisu plné moci, pretože v tomto konaní už boli skôr doložené. Ako sa ukázalo neskôr, na podacej pečiatke bolo nesprávne vyznačené, že prílohy boli priradené k žiadanke v konaní vedenom pod sp. zn. 7 C 137/2016 aj napriek tomu, že v zmysle textu je vyslovene uvedené, že prílohy patria k súdnemu spisu v napadnutom konaní.

5. Dňa 20. decembra 2018 bolo právnenému zástupcovi doručené oznámenie o prešetroaní s'ťažnosti sp. zn. Spr 2097/2018 zo 14. decembra 2018, v ktorom predseda okresného súdu skonštatoval, že s'ťažnosť na postup okresného súdu z dôvodu zbytočných priet'ahov v napadnutom konaní je v namietanej časti dôvodná, a za zistené priet'ahy sa predseda súdu ospravedlnil a uviedol, že vec zaradil do režimu pravidelného sledovania plynulosti konania.

6. Napriek uvedenému sa však vo veci naďalej nekonalo, a tak právny zástupca podal ďalšiu sťažnosť z 11. apríla 2019, v ktorej žiadal, aby okresný súd vo veci konal a rozhodol.

7. Dňa 22. mája 2019 bola právnemu zástupcovi doručená výzva na doplnenie plnomocenstva, a to napriek tomu, že s ním už okresný súd komunikoval a dokonca jeho predchádzajúcu sťažnosť na prietahy vyhodnotil predseda súdu ako dôvodnú.

8. Dňa 27. mája 2019 bolo právnemu zástupcovi doručené upovedomenie sp. zn. Spr 46/2019 z 10. mája 2019, v ktorom okresný súd okrem iného uviedol, že „z podanej sťažnosti a zo spisu vedeného tunajším súdom pod sp. zn. 4C/139/2016 vyplýva, že v danom konaní nie ste stranou sporu resp. účastníkom konania, a zároveň súdu nebol predložený originál, resp. overená kópia splnomocnenia na zastupovanie strany sporu, preto v zmysle § 62 ods. 1 zákona č. 757/2004 Z. z., nie ste osobou aktívne legitimovanou na podanie sťažnosti na postup súdu.

Vzhľadom na to, že spolu so sťažnosťou na postup súdu v súvislosti s predložením spisu sp. zn. 4C/139/2016, nebola predsedovi súdu predložená plná moc na podanie sťažnosti, pričom bolo zistené, že v danom konaní nie ste stranou sporu, súd Vašu sťažnosť v zmysle § 6 ods. 1 písm. c) zákona o sťažnostiach odložil.“

9. Na uvedenú výzvu a upovedomenie reagoval právny zástupca vyjadrením z 30. mája 2019, v ktorom objasnil skutkové okolnosti, za ktorých do súdneho spisu doložil originály plných mocí, a okrem iného uviedol, že doteraz s ním okresný súd ako s právnym zástupcom konal a jeho predchádzajúcu sťažnosť prešetril.

10. Keďže vo veci okresný súd naďalej nekonal, podaním z 8. októbra 2019 právny zástupca požiadal, aby mu okresný súd doručoval všetky podania týkajúce sa napadnutého konania, pretože z jemu neznámeho dôvodu okresný súd s právnym zástupcom nekomunikoval a procesné rozhodnutia vo veci zasielal všetkým žalovaným napriek tomu, že viacerí boli v napadnutom konaní ním právne zastúpení.

11. Okresný súd však naďalej s právnym zástupcom nekonal, a teda 12. decembra 2019 podal právny zástupca na okresnom súde sťažnosť, v ktorej okrem iného uviedol, že

na vyjadrenie podané 31. mája 2019 nedostal žiadnu odpoveď a že na vec sa dopytovala aj sťažovateľka, ktorá rovnako žiadnu odpoveď nedostala. Právny zástupca zároveň požiadal okresný súd o pripojenie skorších podaní v súvislosti s predmetným konaním, bezodkladné preverenie vzniknutej situácie, o vyjadrenie sa k jeho sťažnosti a zároveň poukázal na skutočnosť, že na strane žalovaných sú spotrebitelia.

12. Vzhľadom na to, že konanie súdu bolo neštandardné a od sťažovateľky mal právny zástupca informácie, že spis sa aktuálne nachádza na Krajskom súde v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) pre účel rozhodnutia o odvolaní žalobcu proti uzneseniu okresného súdu o prerušení konania, nahliadol do súdneho spisu na krajskom súde vedenom pod sp. zn. 16 Co 281/2019. Nahliadnutím do spisu bolo zistené, že v uvedenom spise sa nenachádzajú originály 41 plnomocenstiev udelených žalovanými právnenému zástupcovi na ich zastupovanie v napadnutom konaní, na základe čoho okresný súd s právnym zástupcom nekonal a doručoval písomnosti priamo žalovaným.

13. Urgenciou o doloženie plných mocí do spisu v napadnutom konaní z 12. februára 2020 právny zástupca požiadal o nápravu vzniknutého stavu a objasnil, že chyba vznikla pravdepodobne tak, že 5. decembra 2018 pri nahliadaní do spisov zamestnankyňa podateľne omylom vyznačila doloženie plnomocenstiev do iného konania a zrejme odvtedy sú originály plných mocí nesprávne založené v spise vedenom pod sp. zn. 7 C 137/2016.

14. Podaním doručeným právnenému zástupcovi 18. marca 2020 okresný súd oznámil, že 7. februára 2020 boli krajskému súde odoslané originály plných mocí, ktoré mu udelili žalovaní na ich zastupovanie v napadnutom konaní.

15. Na základe uvedeného postupu však podľa sťažovateľky konaním, resp. opomenutím okresného súdu konať, vznikla „*neodstrániteľná vada*“, ktorá spočíva v tom, že rozhodnutie o prerušení konania, proti ktorému sa odvolal žalobca, nebolo doručené právnenému zástupcovi žalovaných. Vzhľadom na to, že sťažovateľka a aj ďalší žalovaní nesúhlasia s prerušením konania a nie je dôvod na jeho prerušenie aj z dôvodu, že konanie vedené od sp. zn. 7 C 137/2016 bolo na prvej inštancii ukončené, je potrebné, aby okresný súd konal a aby aj v napadnutom konaní bolo bez zbytočných prietahov rozhodnuté.

16. Dňa 22. mája 2020 bolo právnenému zástupcovi doručené oznámenie o prešetrení sťažnosti, ktorá bola okresnému súdu doručená 13. januára 2020, v ktorom predseda okresného súdu vyhodnotil sťažnosť ako nedôvodnú a odložil ju bez ďalšieho opatrenia.

17. V napadnutom konaní nebolo do dňa podania ústavnej sťažnosti vydané rozhodnutie vo veci samej a od podania žaloby v roku 2016 sa neuskutočnilo ani jedno pojednávanie vo veci, a to napriek opakovaným urgenciám zo strany právneho zástupcu sťažovateľky a ostatných žalovaných. Z už uvedeného popisu skutkového stavu je podľa sťažovateľky zrejmé, že v dôsledku postupu okresného súdu došlo k neopodstatneným prietahom v konaní, a tým k neprimeranému predĺženiu napadnutého konania.

18. Na základe uvedených dôvodov sťažovateľka navrhuje, aby ústavný súd po prijatí veci na ďalšie konanie nálezom vyslovil porušenie jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v napadnutom konaní, prikázal okresnému súdu konať bez zbytočných prietahov, priznal sťažovateľke primerané finančné zadosťučinenie v sume 1 000 € a náhradu trov právneho zastúpenia na účet jej právneho zástupcu.

II.

Vyjadrenie okresného súdu a replika sťažovateľky

19. Na základe výzvy ústavného súdu na zaujatie stanoviska k ústavnej sťažnosti predsedníčka okresného súdu vo svojom vyjadrení sp. zn. 1 SprV 170/2020 z 19. októbra 2020 uviedla, že *«nakolko v konaní vystupuje 78 účastníkov, napriek tomu, že viacerí sú zastúpení právnymi zástupcami, je doručovanie písomností zložitá a časovo náročná, čo výrazne predlžuje trvanie konania. Zároveň z rovnakého dôvodu dochádza k častejšej zmene pasívne legitimovaných osôb v tomto konaní, s čím sa musí súd náležite vysporiadať. Tieto skutočnosti následne spoločne spôsobujú, že súd nemôže pristúpiť k ďalšiemu procesnému úkonu ihneď po vykonaní predošlého úkonu, nakolko musí čakať na uplynutie lehôt stanovených všetkým dotknutým účastníkom. Po preštudovaní spisu zároveň*

uvádzam, že súd koná bez prieťahov s cieľom čo najrýchlejšie rozhodnúť vo veci samej, napriek skutočnosti, že sa odstup od jednotlivých úkonov môže zdať neprímeraný.

Nakoľko sťažovateľka namieta že Okresný súd Bratislava IV vo veci riadne nekonal a nerozhodol, považujem za potrebné poukázať na konanie PZ sťažovateľky, ktoré samé o sebe v značnej miere spôsobilo predĺženie predmetného konania.

Vo svojej sťažnosti sťažovateľka uvádza, že až nahliadnutím do spisu sp. zn. 4C/139/2016 (resp. sp. zn. 16Co/281/2019) na Krajskom súde v Bratislave bolo zistené, že sa v tomto spise nenachádzajú originály 41 plnomocenstiev, na základe čoho PZ sťažovateľky nebola informovaná a nebolo s ňou konané ako s právnu zástupkyňou. V súvislosti s týmto tvrdením poukazujem na skutočnosť, že predmetný spis bol odvolaciemu súdu predložený až dňa 13.12.2019, a zároveň na Výzvu na doplnenie plnomocenstva zo dňa 06.05.2019 (v prílohe), ktorá bola PZ sťažovateľky doručená dňa 22.05.2019, a ktorá obsahovala informáciu, že sa v uvedenom spise nenachádzajú originály 41 plnomocenstiev, ktoré napriek tejto vedomosti a výzve súdu ani následne riadne nedoložila. O tejto skutočnosti bola informovaná taktiež v Upovedomení zo dňa 10.05.2019, Spr. 46/2019 (v prílohe). Tvrdenie PZ sťažovateľky, že na podacej pečiatke bolo vyznačené, že prílohy boli priradené k žiadanke v konaní sp. zn. 7C/137/2016, nie k sp. zn. 4C/139/2016, avšak toto považovala iba za chybu v písaní, neobstojí, s poukazom na opakované informovanie PZ sťažovateľky zo strany súdu o jej chýbajúcom riadnom splnomocnení. Mám za to, že PZ sťažovateľky označuje založenie 41 plnomocenstiev do nesprávneho spisu za chybu tunajšieho súdu s cieľom ospravedlniť svoje zlyhanie pred svojimi klientmi, nakoľko pracovníčka podateľne nemá povinnosť a ani právomoc meniť spisovú značku, ku ktorej sú podania podané, na základe ich obsahu („v zmysle textu je vyslovene uvedené, že prílohy patria k súdnemu spisu...“), avšak sa riadi iba pokynom podávateľa a v súlade s ním vyznačí prijatie podania na podacej pečiatke.

V tejto súvislosti poukazujem na ďalšie zmätočné konanie PZ sťažovateľky, ktorá sťažnosťou doručenou tunajšiemu súdu dňa 18.06.2020, namietala súdne prieťahy v konaní vedenom pod sp. zn. 7C/137/2016, resp. v konaní sp. zn. 4C/139/2016, pričom tak ako v minulosti, aj pri podaní uvedenej sťažnosti došlo opätovne k pochybeniu zo strany PZ sťažovateľky v označení konania spisovou značkou, nakoľko táto bola v systéme ÚPVS zapísaná pod sp. zn. 4C/139/2016 a v samotnom texte sťažnosti uviedla sp. zn.

7C/137/2016. V procese identifikácie konania, voči ktorému reálne smeruje jej sťažnosť som navyše zistila, že jej tvrdenie o tom, že žaloba bola doručená tunajšiemu súdu dňa 14.12.2016 je taktiež chybné, avšak s najväčšou pravdepodobnosťou jej sťažnosť smeruje voči konaniu sp. zn. 7C/137/2016, keďže toto bolo začaté doručením žaloby dňa 15.12.2016, pričom v konaní sp. zn. 4C/139/2016 bola žaloba doručená až dňa 30.12.2016. Uvedená sťažnosť bola vybavená Oznámením o prešetrení sťažnosti zo dňa 29.06.2020, pod Spr. 47/2020 (v prílohe), v ktorom som poukázala na fakt, že dňa 11.05.2020 bol vo veci vyhlásený rozsudok č. k. 7C/137/2016-858, ktorý bol riadne vyhotovený a expedovaný dňa 09.06.2020, avšak ku dňu podania sťažnosti, t. j. k 18.06.2020, si ho PZ sťažovateľky neprevzala z jej elektronickej schránky, pričom sa tak stalo až dňa 23.06.2020. Záverom som požiadala PZ sťažovateľky, aby dôsledne označovala konania, ktorých sa týkajú jej podania, aby v budúcnosti nedochádzalo z dôvodu uvedenia nesprávnej spisovej značky k prieťahom v konaní tak, ako sa to stalo v minulosti, ako aj o kontrolu okolností na jej strane pred podaním sťažnosti na prieťahy. Napokon k postupu PZ sťažovateľky dávam do pozornosti ústavného súdu aj Oznámenie zo dňa 20.05.2020, Spr. 23/2020 (v prílohe), ktoré ilustruje jej zjavne zmätočnú prax spomaľujúcu činnosť súdu jeho zahlcovaním neopodstatnenými opakovanými podaniami s rovnakým obsahom.».

Sťažovateľkou požadované finančné zadostučinenie vo výške 1 000 € považuje predsedníčka okresného súdu za neprimerane vysoké, a to vzhľadom na to, že „právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy nebolo porušené konaním súdu, naopak, prieťahy v konaní nastali z objektívnych príčin už spomenutých - veľkého množstva účastníkov konania a náročným procesom doručovania súdnych písomností, k čomu svojim nesústredeným konaním prispela najmä PZ sťažovateľky, keďže v prípade riadneho doručenia plných mocí by súd nemusel doručovať písomnosti 41 účastníkom konania osobitne, ale mohol ich doručiť priamo ich právnej zástupkyňi, čo by značne urýchlilo predmetné konanie“.

20. K vyjadreniu predsedníčky okresného súdu doručila sťažovateľka svoju repliku z 13. novembra 2020, v ktorej uviedla, že aj v konaní vedenom na okresnom súde pod sp. zn. 7 C 137/2016 vystupuje veľký počet osôb, keďže žalovanými sú tie isté osoby ako v napadnutom konaní, no v konaní sp. zn. 7 C 137/2016 boli vykonané procesné úkony

a došlo aj k rozhodnutiu vo veci. Z uvedeného dôvodu argument okresného súdu odvolávajúci sa na veľký počet „účastníkov“ neobstojí.

Sťažovateľka uviedla, že plné moci doručila okresnému súdu aj mailom 16. októbra 2018 s tým, že v zmysle štandardného postupu na pojednávaní doplní aj ich originály. Okresný súd tak podľa jej názoru považoval za preukázané, že právny zástupca sťažovateľky je právnym zástupcom časti žalovaných, a teda ďalšie konanie súdu, ako aj ostatné argumenty považuje za účelové.

Sťažovateľka poukázala na vybavenie jej sťažnosti na prietahy v napadnutom konaní predsedom okresného súdu oznámením sp. zn. Spr. 2097/2018 zo 14. decembra 2018, z ktorého je zrejmé, že ešte v decembri 2018 okresný súd považoval právneho zástupcu sťažovateľky za právneho zástupcu časti žalovaných. Tvrdenie okresného súdu, že právny zástupca sťažovateľky prispel k predĺženiu konania, je podľa mienky sťažovateľky účelové, pretože *„k predmetnému spornému doloženiu plných mocí došlo až takmer 2 roky po podaní žaloby“*, počas ktorých okresný súd riadne nekonal, čo potvrdil aj predseda okresného súdu, keď uviedol, že predmetné konanie bolo od podania žaloby poznačené prietahmi.

Sťažovateľka ďalej uviedla, že postup okresného súdu sa nejaví ako nestranný a nezaujatý a taký, ktorý by bol v súlade so zásadami rýchlosti, hospodárnosti a efektívnosti konania. Sťažovateľka vyjadrila presvedčenie, že okresný súd mal vedomosť o doložených kópiách a origináloch plných mocí, a preto považuje jeho argumenty za účelové.

Sťažovateľka ďalej uviedla, že ani následne po doložení originálov plných mocí do spisu v napadnutom konaní okresný súd s jej právnym zástupcom riadne nekonal, keď uznesenie o prerušení konania spolu s opravným uznesením mu doručil až na základe osobitnej žiadosti právneho zástupcu sťažovateľky. Podľa sťažovateľky nie je jasné, prečo okresný súd nezohľadnil aktuálny stav aj vzhľadom na rozhodnutie vo veci vedenej pod sp. zn. 7 C 137/2016 a namiesto zrušenia uznesenia o prerušení konania postúpil vec krajskému súdu na rozhodnutie o odvolaní, čím dôjde k ďalšiemu predĺženiu konania.

Čo sa týka námietky okresného súdu o neprimeranosti požadovaného finančného zadostučinenia vo výške 1 000 €, k tomu sťažovateľka uviedla, že počas súdneho konania bola ako zástupca vlastníkov bytov aktívna a bránila práva aj iných vlastníkov bytov a nebytových priestorov, komunikovala a vysvetľovala postup, ako a prečo súd nekona, každému vlastníkovi v dome, zúčastňovala sa veľkého množstva úkonov, vyhotovovala

na svoje náklady, doručovala a dokladala rôzne písomnosti, čím obetovala svoj voľný čas. Zastáva názor, že okresný súd tento nezákonný stav priet'ahmi v konaní predlžoval. Negatívne dôsledky trvajúcich súdnych konaní majú vplyv na zhoršenie medziľudských vzťahov, dokonca sa zhoršil aj výkon správy v bytovom dome. Na základe uvedeného sťažovateľka po čase odstúpila z pozície zástupcov vlastníkov bytov a nebytových priestorov, ktorú roky riadne zastávala. Z týchto dôvodov považuje požadované zadost'učinenie vo výške 1000 € za dôvodné, keďže došlo k takému zásadnému zásahu do jej práv na pracovný a osobný život.

Napokon sťažovateľka poukázala na „*neštandardný až zaujatý*“ postup predsedníčky okresného súdu JUDr. Daniely Kotrecovej, ktorá najprv uviedla, že k priet'ahom v napadnutom konaní došlo a konala s právnym zástupcom sťažovateľky, no neskôr to poprela a tvrdila, že k priet'ahom nedošlo a právny zástupca nepreukázal svoje oprávnenie konať za sťažovateľku originálom alebo overenou fotokópiu plnej moci a jeho sťažnosť na priet'ahy odložila. Keďže plné moci boli založené v inom súdnom spise, s ktorým v rovnakom čase pracovala, a keďže sťažnosti aj ich vybavenia chodili v podobnom čase, je zrejmé, že s oboma spismi sa zaoberala naraz, a teda tieto spisy poznala a mala vedomosť o ich obsahu.

21. Vzhľadom na vyjadrenie sťažovateľky v jej replike z 13. novembra 2020, ako aj predsedníčky okresného súdu (vyjadrenie sp. zn. 1 SprV 170/2020 z 19. októbra 2020), že netrvajú na tom, aby sa vo veci konalo ústne pojednávanie, ústavný súd v súlade s § 58 ods. 3 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 413/2019 Z. z. (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) upustil od ústneho pojednávania, pretože dospel k záveru, že od neho nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci.

III.

Obsah súdneho spisu v napadnutom konaní

22. Z obsahu predloženého spisu okresného súdu sp. zn. 4 C 139/2016 ústavný súd zistil pre posúdenie ústavnej sťažnosti vykonanie týchto relevantných procesných úkonov:

- 30. decembra 2016 – žaloba o neplatnosť výpovede zmluvy o výkone správy,

- 5. júna 2018 – výzva okresného súdu žalovaným v 1. až 77. rade na vyjadrenie k žalobe,
- 13. júna 2018 – vyjadrenie jednej zo žalovaných o nedoručení žaloby,
- 20. júna 2018 – žalovaným doručovaná žaloba na vyjadrenie, ktorá nebola omylom priložená k uzneseniu sp. zn. 4 C 139/2016 z 21. mája 2018,
- 22. júna 2018, 29. júna 2019, 10. júla 2018, 17. júla 2018, 8. októbra 2018 – doručenie vyjadrenia žalovaných,
- 16. júla 2018 – doručené vyjadrenie advokátskej kancelárie LEGALSKILLS.SK, s. r. o.,
- 20. septembra 2018 – doručované uznesenie so žalobou žalovaným po vykonanej lustrácii v CEPO,
- 8. a 15. októbra 2018 – odpoveď Okresného riaditeľstva Policajného zboru Bratislava IV na žiadosť súdu o doručenie zásielok,
- 10. októbra 2018 – žiadosť právneho zástupcu o informáciu o stave konania a termíne pojednávania,
- 12. októbra 2018 – odpoveď súdu právnomu zástupcovi, že vzhľadom na to, že sa v spise nenachádza plná moc na zastupovanie, nie je možné poskytnúť žiadne informácie (č. l. 262),
- 15. októbra 2018 – odpoveď Finančného riaditeľstva Slovenskej republiky na žiadosť o doručenie zásielky,
- 16. októbra 2018 – mailom doručené plné moci udelené pre právneho zástupcu LEGALSKILLS.SK, s. r. o., časťou žalovaných (č. l. 267 – 283),
- 24. októbra 2018 – urgencia právneho zástupcu o poskytnutie informácie o stave konania aj s poukazom na doloženie plnomocenstiev,
- 8. novembra 2018 – urgencia právneho zástupcu o poskytnutie informácie o stave konania aj s poukazom na doloženie plnomocenstiev,
- 23. novembra 2018 – sťažnosť právneho zástupcu predsedníčke súdu na prietahy v konaní,
- 4. decembra 2018 – oznámenie o podanej žalobe pre žalovaných v 22., 26., 47., 54., 57. a 58. rade zverejnené na úradnej tabuli súdu a webovej stránke,
- 20. decembra 2018 – žiadosť právneho zástupcu,

- 8. apríla 2019 – uznesenie o prerušení konania do právoplatného skončenia súdneho konania vedeného pod sp. zn. 7 C 137/2016,
- 6. mája 2019 – výzva súdu pre právneho zástupcu na doplnenie originálov alebo overenej fotokópie plných mocí,
- 3. júna 2019 – vyjadrenie právneho zástupcu k spôsobeným priet'ahom, s'ťažnosť na priet'ahy,
- 6. júna 2019 – odvolanie žalobcu proti uzneseniu o prerušení konania,
- 20. septembra 2019 – uznesenie na zaplatenie súdneho poplatku za odvolanie,
- 20. septembra 2019 – doručenie odvolania žalobcu na oboznámenie žalovaným v 1. až 77. rade,
- 9. októbra 2019 – výzva právneho zástupcu, aby súd doručoval všetky podania jemu ako právnenmu zástupcovi, keďže uznesenie o prerušení konania bolo doručované len priamo žalovaným,
- 15. októbra 2019 – výzva s'ťažovateľky, aby súd konal s právnyim zástupcom žalovaných a doručoval mu písomnosti,
- 16. decembra 2019 – krajskému súdu predložený spis s opravným prostriedkom,
- 13. decembra 2019 – s'ťažnosť právneho zástupcu na priet'ahy v konaní predsedníčke okresného súdu,
- 5. februára 2020 – vyjadrenie právneho zástupcu adresované predsedníčke okresného súdu, žiadosť o doručenie originálov plných mocí nesprávne založených v spise vedenom pod sp. zn. 7 C 137/2016 do spisu sp. zn. 4 C 139/2016,
- 7. februára 2020 – splnomocnenia žalovaných v počte 42 strán okresným súdom doručené krajskému súdu do konania sp. zn. 16 Co 281/2019 predložených do oddelenia 4 C 6. februára 2020,
- 20. marca 2020 – okresným súdom doručené krajskému súdu 3 x plná moc žalovaných ([REDACTED]) pre LEGALSKILLS.SK, s. r. o.,
- 15. apríla 2020 – vrátenie spisu okresnému súdu zo strany krajského súdu bez rozhodnutia o odvolaní žalobcu,
- 12. februára 2020 – urgencia právneho zástupcu okresnému súdu a žiadosť o doručenie plnomocenstiev krajskému súdu,

- 12. mája 2020 – vyjadrenie právneho zástupcu, že nekonaním okresného súdu vznikla vada, ktorá spočíva v nedoručení uznesenia o prerušení konania právnemu zástupcovi žalovaných,

- 24. augusta 2020 – opravné uznesenie okresného súdu, ktorým opravuje záhlavie uznesenia č. k. 4 C 139/2016-319 tak, že uvádza LEGALSKILLS.SK, s. r. o., ako právneho zástupcu niektorých žalovaných.

IV.

Relevantná právna úprava a ústavnoprávne východiská v judikatúre ústavného súdu

23. Podľa čl. 124 ústavy ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti.

24. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

25. Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných priet'ahov.

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch.

26. Pri výklade základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy si ústavný súd osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (napr. II. ÚS 55/98, I. ÚS 280/08, I. ÚS 326/2010).

27. Ústavný súd pri rozhodovaní o sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (čo platí, aj pokiaľ ide o čl. 6 ods. 1 dohovoru) vychádza

zo svojej ustálenej judikatúry, v súlade s ktorou účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. Samotným prerokovaním veci na súde sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstraňuje. K stavu právnej istoty dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom, ktorý znamená nastolenie právnej istoty inak ako právoplatným rozhodnutím súdu (m. m. IV. ÚS 221/04, IV. ÚS 365/04).

28. Ústavný súd vo svojej judikatúre (napr. IV. ÚS 22/02, III. ÚS 103/09) už uviedol, že nielen nečinnosť, ale aj nesprávna a neefektívna činnosť všeobecného súdu môže zapríčiniť porušenie ústavou zaručeného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov alebo práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa dohovoru, a to v prípade, ak jeho činnosť nesmerovala k odstráneniu právnej neistoty týkajúcej sa tých práv, kvôli ktorým sa sťažovatelia na neho obrátili s návrhom, aby o ich veci rozhodol.

29. Pri posudzovaní otázky, či v súdnom konaní došlo k zbytočným prietáhom, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy alebo práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, ústavný súd v súlade so svojou doterajšou judikatúrou (III. ÚS 111/02, IV. ÚS 74/02, III. ÚS 142/03) zohľadňuje tri základné kritériá, ktorými sú právna a faktická zložitosť veci, o ktorej súd rozhoduje, správanie účastníka súdneho konania a postup samotného súdu. V súlade s judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva v rámci prvého kritéria ústavný súd prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa (I. ÚS 19/00, II. ÚS 32/02). Podľa uvedených kritérií posudzoval ústavný súd aj ústavnú sťažnosť sťažovateľky.

V.

Posúdenie veci ústavným súdom

30. Predmetom konania pred ústavným súdom je rozhodovanie o tom, či postupom okresného súdu v napadnutom konaní došlo k porušeniu základného práva sťažovateľky

na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

31. Posúdením napadnutého konania podľa prvého kritéria, ktorým je právna a faktická zložitosť veci, ústavný súd dospel k záveru, že konanie, ktorého predmetom je určenie neplatnosti zmluvy o výkone správy bytového domu, nie je po právnej stránke zložité. Obdobné spory tvoria štandardnú súčasť rozhodovacej agendy okresných súdov. Konanie však bolo zložitejšie po skutkovej stránke, a to s ohľadom na vyšší počet (77) subjektov na žalovanej strane a s tým spojenými úkonmi doručovania písomností. Uvedená skutočnosť však nemala podstatný vplyv na doterajšiu dĺžku napadnutého konania.

32. V konaní o ústavnej sťažnosti namietajúcej porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov ústavný súd okrem zložitosti veci skúma aj to, akým spôsobom sa na priet'ahoch konania podieľa osoba, ktorá podala ústavnú sťažnosť vo veci porušenia jej základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. Pri hodnotení podľa tohto kritéria, teda správania sťažovateľky v preskúmavanej veci, ústavný súd nezistil žiadnu významnú okolnosť, ktorá by mala byť osobitne zohľadnená na jej ťarchu pri posudzovaní otázky, či a z akých dôvodov došlo v tomto konaní k zbytočným priet'ahom. Sťažovateľka bola v konaní aktívna, opakovane sa na súd obrátila so žiadosťami o poskytnutie informácie o stave konania, žiadala nariadiť termín pojednávania a opakovane podala aj sťažnosť na priet'ahy predsedníčke súdu. Z vyjadrenia predsedníčky okresného súdu síce vyplýva, že sťažovateľke vytyka nepredloženie originálov plných mocí na zastupovanie viacerých žalovaných právnym zástupcom advokátskou kanceláriou LEGALSKILLS.SK, s. r. o., čím podľa jej názoru prispela k predĺženiu konania, ústavný súd sa však s týmto názorom nestotožňuje. Z predloženého spisu sp. zn. 4 C 139/2016 sa ústavný súd presvedčil, že na č. listov 267 – 283 sa nachádzajú fotokópie plných mocí udelených pre právneho zástupcu LEGALSKILLS.SK, s. r. o., časťou žalovaných, ktoré boli doručené okresnému súdu mailom 16. októbra 2018. Ústavný súd zdieľa názor sťažovateľky, že ani postup okresného súdu nesvedčil o jeho pochybnostiach v súvislosti s právnym zastupovaním časti žalovaných, keď sťažnosť na priet'ahy podaná 23. novembra 2018 právnym zástupcom LEGALSKILLS.SK, s. r. o.,

vybavil ako dôvodnú (oznámenie o prešetrení sťažnosti sp. zn. Spr. 2097/2018 zo 14. decembra 2018) a neodložil ju ako podanú neoprávnenou osobou. V tejto súvislosti je tiež podstatné uviesť, že právny zástupca predložil okresnému súdu 5. decembra 2018 aj originály plných mocí, no až dodatočne bolo zistené, že boli nesprávne založené do spisu v konaní sp. zn. 7 C 137/2016. Odhliadnuc od uvedeného, skutočnosť, že až do 7. februára 2020 spis v napadnutom konaní neobsahoval originály plných mocí pre právneho zástupcu časti žalovaných, nebola dôvodom vzniku zbytočných prietáhov v napadnutom konaní.

33. Ďalším kritériom, podľa ktorého ústavný súd hodnotil, či v napadnutom konaní došlo k zbytočným prietahom, bol postup okresného súdu. Ústavný súd zistil, že v napadnutom konaní vznikli zbytočné prietahy ako dôsledok obdobia ničím neodôvodnenej nečinnosti okresného súdu v trvaní 17 mesiacov od 30. decembra 2016, keď bola okresnému súdu doručená žaloba, až do 5. júna 2018, keď okresný súd vyzval žalovaných v 1. až 77. rade na vyjadrenie k predmetnej žalobe. V uvedenom období okresný súd nekonal bez toho, aby mu v tom bránili zákonné alebo iné relevantné dôvody. Napokon nečinnosť okresného súdu v uvedenom období priznala aj predsedníčka okresného súdu, ktorá sťažnosť sťažovateľky na prietahy v konaní vyhodnotila ako dôvodnú, keďže napadnuté konanie bolo od podania žaloby poznačené prietahmi, za ktoré sa ospravedlnila (oznámenie o prešetrení sťažnosti sp. zn. Spr. 2097/2018 zo 14. decembra 2018). Ďalšie obdobie krátkodobej nečinnosti identifikoval ústavný súd od 4. decembra 2018, keď okresný súd zverejnil na úradnej tabuli súdu a jeho webovej stránke oznámenie o podanej žalobe pre žalovaných v 22., 26., 47., 54., 57. a 58. rade, do 8. apríla 2019, keď uznesením prerušil konanie do právoplatného skončenia súdneho konania vedeného pod sp. zn. 7 C 137/2016, čím došlo k predĺženiu konania o ďalšie 4 mesiace. Plynulosť napadnutého konania narušila aj neefektívna činnosť okresného súdu, ktorý 8. apríla 2019 vydal uznesenie o prerušení konania bez toho, aby v záhlaví uznesenia uviedol právne zastúpenie časti žalovaných advokátskou kanceláriou LEGALSKILLS.SK, s. r. o., čo viedlo k vráteniu veci krajským súdom 15. apríla 2020 okresnému súdu bez rozhodnutia o odvolaní žalobcu a k potrebe vydania opravného uznesenia. Uvedený postup krajský súd odôvodnil tým, že prax súdov, ktoré k právne účinnému zastupovaniu vyžadujú originál, resp. overenú fotokópiu plnej moci, nemá legálne opodstatnenie v § 92 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z.

Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“), pokiaľ nemajú dôvodné pochybnosti o obsahu a pravosti fotokópie plnomocenstva. Opravné uznesenie, ktorým okresný súd opravil záhlavie uznesenia č. k. 4 C 139/2016-319 tak, že uviedol advokátsku kanceláriu LEGALSKILLS.SK, s. r. o., ako právneho zástupcu niektorých žalovaných, bolo vydané 24. augusta 2020. V období od vrátenia veci krajským súdom po vydanie opravného uznesenia bol okresný súd opäť krátkodobo nečinný po dobu vyše štyroch mesiacov.

34. Na základe uvedených zistení ústavný súd uzatvára, že okresný súd nezvolil procesný postup v súdnom konaní smerujúci k rýchlemu odstráneniu právnej neistoty, v ktorej sa sťažovateľka nachádzala, čo je základným účelom práva zaručeného v citovanom článku ústavy (pozri napr. I. ÚS 41/02). V posudzovanom prípade, predovšetkým zistená nečinnosť okresného súdu, ale aj jeho neefektívna činnosť, v dôsledku ktorých došlo k neprimeranému predĺženiu napadnutého konania, je ústavnoprávne neakceptovateľná. Ústavný súd tak dospel k záveru, že v napadnutom konaní došlo k zbytočným priet'ahom ústavnej intenzity, a preto rozhodol tak, že postupom okresného súdu v napadnutom konaní bolo porušené základné právo sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a právo na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (bod 1 výroku nálezu).

35. Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal.

36. Sťažovateľka sa vo svojej ústavnej sťažnosti tiež domáhala, aby ústavný súd prikázal okresnému súdu konať v napadnutom konaní bez zbytočných priet'ahov. Vzhľadom na skutočnosť, že napadnuté konanie nebolo v čase rozhodovania ústavného súdu ešte právoplatne skončené, ústavný súd podľa čl. 127 ods. 2 ústavy vyslovil príkaz adresovaný

okresnému súdu, aby v napadnutom konaní konal bez zbytočných prietáhov (bod 2 výroku tohto nálezu).

VI.

Primerané finančné zadosťučinenie

37. Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie.

38. Podľa § 135 ods. 1 zákona o ústavnom súde ak ústavný súd prizná sťažovateľovi primerané finančné zadosťučinenie, orgán verejnej moci, ktorý porušil základné práva a slobody sťažovateľa, je povinný sťažovateľovi priznané finančné zadosťučinenie zaplatiť do dvoch mesiacov od nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu.

39. Sťažovateľka v ústavnej sťažnosti žiadala priznať finančné zadosťučinenie v sume 1 000 €, ktoré odôvodnila právnou neistotou, v ktorej sa nachádza v dôsledku viac ako 3 a pol roka trvajúceho konania, počas ktorého nebolo nariadené ani jedno pojednávanie. Sťažovateľka zastávala funkciu zástupcov vlastníkov bytov, a tak bola neúmerne zaťažovaná rôznymi podnetmi v súvislosti s priebehom napadnutého konania. Tiež poukázala na to, že dlhotrvajúce súdne konanie nepriaznivo ovplyvnilo aj susedské vzťahy v bytovom dome.

40. Cieľom primeraného finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného základného práva v prípadoch, v ktorých sa zistilo, že k porušeniu došlo spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany, nielen vyslovenie porušenia, prípadne príkaz na ďalšie konanie bez porušovania základného práva (m. m. napr. IV. ÚS 210/04).

41. Pri určení primeraného finančného zadosťučinenia ústavný súd vychádzal zo zásad spravodlivosti aplikovaných Európskym súdom pre ľudské práva, ktorý spravodlivé finančné zadosťučinenie podľa čl. 41 dohovoru priznáva so zreteľom na konkrétne okolnosti prípadu a chápe ho ako kompenzačný prostriedok nemajetkovej

ujmy. S prihliadnutím na všetky okolnosti zisteného porušenia práv sťažovateľky, berúc do úvahy predovšetkým zodpovednosť okresného súdu na neprimeranom predĺžení napadnutého konania z dôvodu spôsobených zbytočných prietáhov, majúc na pamäti to, že cieľom priznania primeraného finančného zadosťučinenia je len zmiernenie ujmy pocitovanej z porušenia základných práv alebo slobôd zaručených ústavou, resp. záväznou medzinárodnou zmluvou, považoval ústavný súd za primerané priznať sťažovateľke finančné zadosťučinenie v sume 1 000 €, tak ako žiadala (bod 2 výroku nálezu).

VII.

Náhrada trov konania

42. Podľa § 73 ods. 3 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže v odôvodnených prípadoch podľa výsledku konania uznesením uložiť niektorému účastníkovi konania, aby úplne alebo sčasti nahradil inému účastníkovi konania alebo štátu trovy konania.

43. Sťažovateľka si v ústavnej sťažnosti uplatnila nárok na náhradu trov konania pred ústavným súdom.

44. Ústavný súd v zmysle § 73 ods. 3 zákona o ústavnom súde rozhodol o náhrade trov konania sťažovateľky, ktoré jej vznikli v súvislosti s jej právnym zastupovaním. Náhradu priznal za dva úkony právnej služby (prevzatie a prípravu zastúpenia, podanie ústavnej sťažnosti) vykonané v súlade s § 1 ods. 3, § 11 ods. 3 a § 13a ods. 1 písm. a) a c) a § 16 ods. 3 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“). Ústavný súd vychádzal zo základnej sadzby tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby za rok 2020 v sume 177 € (1/6 výpočtového základu podľa § 11 ods. 3 vyhlášky) a tiež zo sadzby za náhradu hotových výdavkov (režijný paušál) za každý úkon právnej služby za rok 2020 v sume 10,62 € (1/100 výpočtového základu podľa § 16 ods. 3 vyhlášky). Výsledná suma, ktorú ústavný súd priznal sťažovateľke ako náhradu trov právneho zastúpenia, preto predstavovala sumu 450,29 € vrátane 20 % DPH.

45. Ústavný súd nepriznal úhradu za úkon právnej služby (replika k vyjadreniu okresného súdu), pretože neobsahoval žiadne také skutočnosti, ktoré by sťažovateľka neuviedla už v ústavnej sťažnosti, resp. ktoré by boli významné pre jeho rozhodnutie.

46. Priznanú náhradu trov konania je okresný súd povinný zaplatiť na účet právneho zástupcu sťažovateľky do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu (§ 62 zákona o ústavnom súde v spojení s § 263 ods. 1 CSP (bod 4 výroku tohto nálezu).

47. Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nie je prípustný opravný prostriedok, toto rozhodnutie nadobúda právoplatnosť dňom jeho doručenia účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 17. decembra 2020

Luboš Szigeti
predseda senátu